

**Tractatvs De Præventionē Ivdiciali [!], Sev De
Contentione Ivrisdictionvm**

Tonduti, Pierre François de

Lvgdvni, M.DC.LXXIII.

Capvt IV. Causam attentatorum præiudicialem esse cognitioni negotij
principalis, nisi co[n]trarius interueniat partium consensus. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98370](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98370)

tificum, in quibus exemptiones Regularium mitigantur: Respondit agendum cum Sanctissimo, an vellet declarare Bullam non esse reuocatam; illam tamen non suffragari, nisi in locis ubi est defectus
 19 Parochorum. † Quarto. An Episcopus possit cum censuris procedere contra Regulares exemptos, si inobedientes fuerint in confessionibus audiendis, vel predicatione verbi Dei, & hoc an vigore Concilij Tridentini, vel per quem Canonem: Respondit posse procedere, non quidem in vim Concilij Tridentini, sed in vim Constitutionis Gregorij XV.
 20 quæ incipit, *Inscrutabili Dei providentia*. † Quinto. An licentia audiendi confessiones, & prædicandi, ab Episcopo per litteras missivas, an solum per litteras parentes Cancellariæ concedi possit? Respondit posse concedi etiam per litteras missivas, vel ore tenus si ita Episcopo videbitur. Sexto, An talis licentia ore tenus sine scriptis concedi possit? Respondit, vt ad proximum. † Septimo. An facultas eligendi Conservatores concessa Societati à Gregorio XIII. suffragetur illis in locis in quibus non adsunt Iudices Synodales. Respondit, ubi non adsunt Iudices Synodales, priuilegium Gregorij XIII. non suffragari quoad hoc, vt Societas non teneatur ex illis eligere Conservatores, dummodo tamen in reliquis seruetur forma Constitutionis Gregorij XV. hac de
 22 re edita. † Octauo. An Conservatores Societatis, Vicarios generales Episcoporum auctoritate Apostolica per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas compellere possint, virtute Bullæ Gregorij XIII. Incipien. *Æquum reputamus*, sub Datum ultima Februarij 1573. Respondit posse à manifestis iniuriis, & violentiis eos compescere; etiam censuris, & pœnis Ecclesiasticis. Dat. Romæ die 16. Aprilis 1648.
 Quapropter, vt præmissa firmius subsistant, & inuiolabiliter obseruentur, Nobis pro parte Ioannis Episcopi huiusmodi fuit humiliter supplicatum, vt illa auctoritate Apostolica confirmare de benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur dicti Ioannis Episcopi votis hac in re annuere, illumque specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, & eundem Ioannem Episcopum à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatus existeret, ad effectum præsentium dumtaxat consequens, harum serie absoluen. & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati præinserta responsa, seu resolutiones auctoritate prædicta tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque Apostolicæ firmitatis vim & robur adicimus, & inuiolabiliter obseruari mandamus, salua tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis. Decernentes sic, & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Card. etiam de latere Legatos iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si quid secus à quoquam quauis auctoritate scieatur vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, ac Vniuersalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus & specialibus Constitutionibus, & ordinationibus; necnon Ecclesiæ Angelopolitanae, ac Societatis prædictæ, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis Statutis, & Consuetudinibus, priuilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis eidem Ecclesiæ, & Societati sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuscumque etiam Derogatoriis
Sanlegerij de Præuent. Iudic. Pars I II.

derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac decretis etiam irritantibus, etiam motu proprio, ac etiam consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales ideam importantes mentio, seu quouis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad effectum præmissorum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die xiv. Maij M. D. C. XXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

M. A. MARALDVS.

In Nomine Domini Amen. Præfens copia extracta fuit à suo proprio originali, mihi Notario publico infra scripto exhibito per Ill. & R. D. Licentiatum Ioannem Maganum Procuratorem Illustrissimi & Excellentissimi D. Episcopi prædicti eidem exhibenti incontinenti restituito, cum quo facta per me eundem Notarium collatione, illam cum dicto originali de verbo ad verbum concordare inueni, salua semper meliori collatione, & in fidem, &c. Datumi Romæ in Officio mei, &c. hac die 16. Maij 1648.

Ego Sebastianus Casus Curie Eminen. Card. Vicarij Notarius de præmissis rogatus præfens instrumentum subscripsi & publicauit requisitus in fidem &c.
 Locus † Sig.

Nos Martinus miseratione diuina tituli Sancti Petri ad Vincula S. R. E. Presbyt. Card. Ginettus nuncupatus Sanctiss. D. Pape, & Alma Vrbis Vicar. Generalis, Romanæ Curie, & eius districtus Iudex ordin.

Vniuersis notum facimus, & attestatur supradictum Dominum Sebastianum Casum, de præmissis rogatum fuisse, & esse talem, qualem se fecit, eiusque publicis, ac similibus scripturis semper in iudicio, & extra, fuisse adhibitam, & de præfenti plenam adhiberi fidem. In quorum omnium & singulorum fidem, &c. Datum Romæ ex Aedibus nostris, his die, mense, & anno superius dictis.

Pro D. Leonardo de Leonardis.
 Leonides de Iulianis Substitutus.
 Locus † Sigil.

 C A P V T,
 S E V

R E S O L V T I O I V.

In Causa Cremen. seu Ianuen. Pecuniaria Coram R. P. D. Royas.

Mercurij i. Iulij 1648.

A R G V M E N T V M.

Causam attentatorum præiudicialem esse cognitioni negotij principalis, nisi contrarius

rius interueniat partium consensus. In Causis præiudicialibus posse disputari dubia negotij principalis quoad cognitionem extraiudicalem, immoludicem posse ex causa procedere in negotio principali omitta attentatorum reuocatione. Quid operetur reservatio dominij, facta in instrumento venditionis aduersus alios creditores hypothecarios.

SVMARIA.

1. Prius cognosci debet de attentatis, antequam procedatur ad negotium iudicij principalis.
2. Limitatur, nisi partes consentiant, ut excludatur prælatio causæ attentatorum.
3. Cognitione articuli, præuenta ante Iudicium attentatorum, prius debet terminari.
4. Disputationes dubiorum, sunt actus extraiudiciales.
5. In articulis præiudicialibus suspenditur definitio negotij principalis, sed tamen possunt dubia proponi extraiudicialiter super negotio principali.
6. Index potest ex causa procedere in negotio principali omitta reuocatione attentatorum.
7. Ordinem non seruare, ordo est, aduersus affectantes dilationes.
8. Sequestrum ante motam litem obitum & non reuocatum, non est attentatum.
9. Mandatum procuratoris vendentis, præsumitur ex enunciativa contractus facta præsentie principali, & aliis coniecturis de quibus ibidem.
10. Sola coniunctio sanguinis non est sufficiens ad præsumendam collusionem, maxime concurrentibus coniecturis pro veritate instrumenti.
11. Secundum instrumentum si sit plenus, attendendum est, in concursu cum alio.
12. Notario super extensione clausularum credendum est.
13. Obligatio conditionalis habetur pro pura post hæcimpletam conditionem.
14. Reservatio dominij facit ut illud remaneat penes venditorem etiam si habita fuerit fides de pretio.
15. Per reservationem dominij excluduntur omnes alii creditorum hypotheca.
16. Statutum prohibens alienationem in forenses, non impedit quin ad illorum instantiam possint vendi cinibus, ut ex pretio forensibus satisfiat.

Dubium per me aliis propositum sub die 11. Martij præteriti. An mandatum A.C. sit exequendum; respiciebat tum nullitatem; tum iniustitiam ipsius mandati. Et resolutum fuit ex primo capite, ut de alio separatim videatur. Ideo prosequendo caput iustitiæ subscripti particulare dubium; An constet de credito, quod suffragetur; Cumque postea informantes pro Pallauicino dedissent de attentatis, eaque solum in sex locis Montis commissæ esse demonstrassent, Domini illa purgari, & ad vltiora in disputatione dubij subscripti procedi mandarunt; Elapsis postmodum aliquibus mensibus, dum imminabat dicti dubij propositio, Pallauicinus opposuisset de aliis attentatis super 193, locis Montis, de quibus nunquam antea, ut solet, dederit sumum, & obtulit separatim in hac vltima Rota, & super attentatis, & super negotio principali informare, prout fecit verbo, & scripto; Vnde vtrumque hodie discutiendum proposui, & de vtroque Domini cognouerunt respondendo pro Pallauicino, constare de attentatis, & pro Toffetis constare de credito.

Nam receptissima Iuris regula, quod prius co-

gnosci debet de attentatis, quæ sunt in primis purganda, visa est non applicari casui nostro, quia procedit parte instante, Rota decif. 94. num. 4. in fin. part. 3. recent. Sed tantum abest, quod Pallauicinus insisteret præferri attentatorum cognitionem, quod immò obtulit, quod eadem die vtrumque dubium proponeretur, & super vtroque acerrimè informauit. † Ex quibus resultat expressus consensus simultaneæ cognitioni, exclusiuus prælationis attentatorum, Lancellot. de attentat. part. 3. cap. 30. n. 167. 277. & 208. Buratt. in fortioribus terminis, decif. 72. n. 4. & in simili Bald. & alij relati per Modern. Perul. de manu. obseru. 77. n. 15.

Iuncto præsertim primo, quod cognitio boni Iuris includebatur, ut dicebam etiam in primo dubio per me aliis propositum super executione mandati A.C. & sic, cum illius cognitio capta fuerit antequam ex aduerso de attentatis daretur fumus, prius decidenda videbatur; ut per Christoph. Paz. ad legem Regn. Sicil. 27. sub n. 3. vers. sed si semel. l. 158. n. 1. & 3. l. 251. n. 5.

Secundo, quod per disputationem vtriusque dubij, non fertur decretum super vno, vel altero articulo; cum disputationes dubiorum sint actus merè extraiudiciales; Buratt. decif. 597. n. 5. Rot. decif. 53. n. 11. p. 4. tom. 3. recent. & in Montis Alii Beneficij 18. Marty 1646. coram R.P.D. meo Bichio, † & etiam in articulis præiudicialibus, esto quod ad terminationem vnus ratione præiudicialitatis deueniri non possit, suspenditur quidem illius definitio; sed non discussio, & cognitio extraiudicialis; Capyc. decif. 25. sub num. 1. & 2. Rota in Bonon. præsentia Caducitatis, prima Decembr. 1586. coram Orato, facit Menoch. de arbit. q. 53. sub n. 6. lib. 1. Vnde in simili quamuis super executione litterarum Apostolicarum pronunciari non valeat, nisi postquam litteræ expeditæ fuerint, vtiq; tamen ante illarum expeditionem Rota solet cum sola supplicatione disputare dubia, ea ratione, quia non terminant causam, sed sunt actus extraiudiciales; ut fuit dictum in d. decif. 553. n. 10. & duob. seqq. p. 4. tom. 3. recent.

Tertio, quod ex causa Index potest omitta attentatorum reuocatione, procedere in negotio principali, Lancellot. de attentat. par. 4. c. 30. n. 221. quæ causa militat in casu nostro, tum propter consensum Pallauicini attentatum passi in simultaneam vtriusque dubij cognitionem; tum propter eiusdem Pallauicini moram in dando sumum de attentatis super dictis locis 193. † Siquidem non dedit, nisi postquam pluries citatus fuerat ad informandum super dubio boni Iuris, eiusque imminente propositione, & in his vltimis audientis, in quibus ad evitandas litigantium plerumque affectatas dilationes, ordo est ordinem non seruare; ut dixit Rota in dec. 176. n. 10. coram sanct. mem. Greg. XV. Tum fortius, quia Pallauicini nihil interest quod in primis reuocetur executio in vim mandati A.C. attentatè facta super dictis locis 193. † quia adhuc eadem loca remanent affectata sequestro ante motam litem obitum, & nunquam reuocato, quod propterea attentatum non est; Lancellot. de attentat. p. 2. c. 4. limit. 2. num. 16. Cassad. decif. 6. sub n. 2. super reg. Cancell. Rota decif. 79. n. 10. p. 7. recent.

Hæc sunt, quæ contemporaneam dubij super attentatis, & super credito cognitionem suauerunt; fundamentum verò affirmatiuæ resolutionis super credito illorum de Toffetis est in publico Instrumento, in quo oculariter habetur, quod Gaspard Toffet, ad quem dicta loca 193, Montis salis auri spectant, pro pretio bonorum sibi venditorum, promissit solu-

ure

vere Benedicto fratri auctori Augustini. & Ioannis Aloyij libras 384779. cum fructibus compenfaris ius ad rationem librarum 4. pro centenario, & anno, quodd Instrumentum dicitur probatio probata, & facit rem manifestam; Bart. in l. 1. n. 8. vbi laf. num. 10. ff. de nou. oper. nunc. Dec. conf. 36. n. 6. Surd. conf. 173. n. 31. & dixit Rota decif. 277. num. 2. & decif. 431. n. 1. p. 1. recentior. & coram Gregor. decif. 68. n. 2. ad fin. & decif. 157. n. 13.

Quamuis autem dictum Instrumentum venditionis celebratum fuerit ab asserito Procuratore Benedicti venditoris, de cuius mandato procurare non constat in actis, nihilominus de huiusmodi mandato procurare dubitari non potest; quia illud fuit enunciatum in Instrumento venditionis cum explicita mentione diei rogatus, & Notarij rogati, quo casu mandatum presumitur adfuisse; Dec. d. confil. 36. num. 8. Cassad. decif. 3. num. 4. de procur. Gregor. decif. 111. n. 2. & n. 503. n. 3. p. 1. recent. ac fuit dictum in Romana Saluiani Interdicti 10. Martij 1606. coram Card. Mellino impress. post Pacif. de Saluiani. interdict. decif. 33. n. 5. & in Tiburtina assignationis dotis 10. Martij 1627. coram bon. mem. Pirouano, ac in Nepesina pecuniaria 12. Iunij 1634. coram R. D. meo Decano, praesertim concurrentibus aliis coniecturis d. praesumptionem etiam suadentibus, & adiuuantibus.

Siquidem Domini considerant, quod in d. Instrumento facta fuit diuisio bonorum communium dictorum Benedicti, & Gasparis in ingenti quantitate cum adaequatione partium, necnon venditio stabilium, quae ad praedictum Benedictum praueuerunt; pio certo pretio cum obligatione soluendi certam ratam communibus creditoribus; ac in illo adfuit alia pacta respicientia praetensiones, & interesse contrahentium, de quibus verisimiliter non poterat Procurator per se habere notitiam, ad not. per Dec. in d. conf. 36. n. 8. & per Rot. in Toletana pensionis 23. Iunij 1617. coram S. D. N. Eoque magis cum de hoc mandato in praesenti casu dispureretur incidenter, quapropter fat est pro illius existentia asserito Notarij, ex adductis in Legionen. Beneficij 9. Decemb. 1639. §. 1. coram R. P. D. meo Chislerio, cum aliis relatis per Add. ad Buratt. decif. 209. in fin.

Nec vlla considerari potest collusio in d. venditione, siue in hoc iudicio, sicut Pallauicinus praetendit, ex quo illa non praesumitur, nisi concludenter probetur, ex rubr. ff. & Cod. de collusion. detegent. Natt. conf. 37. n. 30. & 35. Buratt. decif. 64. n. 8. & decif. 99. n. 1. p. 5. & decif. 57. n. 10. p. 7. recentior. nec ad hunc effectum sufficit coniunctio sanguinis, nam etiam inter sanguine coniunctos candidè contrahitur. l. si totius ff. de donat. Buratt. decif. 365. n. 6. & dixit Rota in Ferreirana praedij 1. Iulij 1641. coram R. P. D. meo Bichio, maxime quia constet de credito ex publico Instrumento longè antea celebrato, vt aduertunt Natt. d. conf. 37. n. 31. vers. ostendunt ergo, & seqq. Rota in Veneta legitimatōis coram Bubalo impress. per Farinac. post primam vol. conf. dec. 31. n. 1.

Itaque, cum de credito illorum de Toffetis ex praedictis luculenter appareat; proculdubio illud suffragari debet ad effectum consequendi d. loca Montis; quia dictum Instrumentum, ex quo dictum creditum oritur, continet hypothecam omnium bonorum tam praesentium, quam futurorum. Et licet Pallauicinus praetendat, quod Gaspar debitor pro dd. libris 384779. obligauerit solummodo bona praesentia, vt desumitur ex quodam exemplo dicti Instrumenti, antea ab eodem Angelo exhibitio; Ideoque dicta loca postea per eundem Gasparem acquisita comprehendendi non possint sub dicta hypotheca; Ta-

Sanlegery de Praesent. Indic. Pars III.

men, cum fuerit postea aliud Instrumentum productum extensum à Notario rogato, attestante in suo protocollo adesse post verba, & beni praesentis clausulam cateratam, quam extendit pro hypotheca futurorum; & hoc secundum Instrumentum vti plenius continens, in concursu cum alio attendendum est; vt tradit Bald. conf. 428. ad med. lib. 3. Alex. conf. 70. n. 5. lib. 1. Boët. decif. 252. n. 7. Rota decif. 671. n. 3. par. 1. diuers. Buratt. decif. 265. n. 3. & decif. 716. n. 9. ea ratione, quia non dicuntur dicta Instrumenta inter se repugnantia, quo casu recurrendum esset ad protocolum, illiusque exhibitio necessaria esset; vt per Surd. conf. 141. n. 8. Rota decif. 544. num. 7. p. 4. tom. 3. recent. Sed censetur forsitan per errorem fuisse aliud à Notario omisum, vt inquit Corn. confil. 243. col. fin. vers. modo deueniendum, vol. 3. cum aliis adductis, in d. decif. 671. par. 1. diuers. & Vltra quod standum est semper attestationsi Notarij rogati praesertim in extensione clausularum, Alex. conf. 70. n. 4. lib. 1. Soc. conf. 94. n. 5. lib. 1. Surd. decif. 223. n. 8. Gratian. discept. 201. n. 76. & seqq. Rota decif. 560. n. 1. par. 4. diuers. & decif. 403. n. 2. & seqq. 8. recent. & fuit dictum coram Coccino dec. 76. n. 2. & seqq. & dec. 107. n. 1. ac coram R. P. D. meo Bichio in Parmen. pensionis 28. April. 1637. Vnde cum dicta loca vti bona Gasparis debitoris veniant sub generali hypotheca, iure merito fratres de Toffetis contra illa possunt eorum iura experiri.

Nec dicatur, quod solutio dd. lib. 384779. fieri debebat in effectibus socialibus ad dd. contrahentes spectantibus, qui quatenus non sufficerent, tunc Gaspar debitor promisit illas soluere in pecunia; Vnde resultat, quod dicta promissio facta fuit condicionaliter, nempe deficientibus dictis effectibus, propterea antequam agi possit contra dicta loca, probari debet deficientia eorundem effectuum, ad hoc vt conditio purificata dicatur: ex congestis per Buratt. decif. 151. n. 1. & 2.

Quoniam contrarium ex Instrumento venditionis d. sumitur, vbi eatenus solutio destinata fuit in praedictis effectibus, quatenus Benedicto creditori de illis satisfieri placeret; quatenus verò dictos effectus eligere nollet, hoc casu Gaspar promisit dictas libras illis soluere in pecunia, vt clare elicitur ex verbis eiusdem Instrumenti. Vnde, cum conditio purificata extiterit, quia Benedictus non elegit, Gaspar debitor tenetur ad praesentiam pecuniae conuenae solutionem per regulam, quod puri, & purificati idem est iudicium; & Impleta enim conditio, remanet obligatio perinde ac si fuisset ab initio pure concepta, ad not. per Gratian. discept. §. 14. n. 12. Thesaur. decif. 69. n. 4. Rot. decif. 1. n. 9. p. 2. recentior.

Non obstat, quod dum Benedictus usque ad integram satisfactionem sibi reseruauit dominium super bonis stabilibus Cremae per eum Gaspari venditis; Ipse, seu Toffetti ab eodem causam habentes nequeant in concursu cum Pallauicino Concreditori actionem intentare contra dicta loca Montis, nisi prius excussis dictis bonis Cremae, iuxta expressam dispositionem l. 2. C. de Pignori.

Quia dispositio dictae legis non applicatur casui nostro; nam in illa disponitur, quod Creditor anterior habens specialem hypothecam in aliqua re, & generalem in aliis bonis debitoris, non potest in concursu Concreditoris posterioris dictam generalem hypothecam exercere, nisi prius excussis bonis specialiter hypothecatis; In casu autem nostro nulla potest considerari specialis hypotheca super dictis bonis venditis ad fauorem Benedicti, dum ipse solum super illis sibi reseruauit dominium quouisque satisfactus esset; & quae reseruatō dominij dumtaxat i

N n 2 ope

operatur, vt interim illud non transferatur in emptorem, sed semper vsque ad satisfactionem manere debeat penes ipsum Benedictum venditorem, etiamsi habita fuerit fides de pretio, vt tradit Tiraq. de retract. lignag. §. 1. gloss. 2. numero 36. Cyriac. controuerf. 42 §. numero 39. & sequentibus. Surd. dec. 137. numero 3. & decif. 305. sub numero 39. Vincent. de Franchi. decif. 506. num. 12. cum sequentibus & dixit Rota decif. 128. numero 19. apud Pacific. de Saluian. interd. & in Rom. Vineæ 14. Maij coram bon. mem. Pironauo, ac in Rom. Saluiani 18. April. 1639. coram Reuerendiss. D. meo Decano. † Vnde cum sit valde diuersum dominium ab hypotheca, de qua loquitur dict. l. 2. eius dispositio, vt exorbitans, non debet extendi ad hunc casum reſeruationis dominij; vt in terminis ponderat Surd. consil. 513. sub numero 20. post med. vers. nam in fauorem, & sub numero 22. vers. & cum fortius. Olasc. decif. 159. n. 4. Felician. de censib. lib. 3. cap. 4. numero 13. Gratian. discip. 39. n. 13.

Stante itaque dicta reſeruatione dominij, prorsus excluditur hypotheca, de qua in dict. leg. 2. mentio habetur, cum in rebus propriis nullum ius hypothecæ competere possit, leg. Præuius ff. de fideiuss. leg. visfrui, ff. si usufructus petat. ac leg. neque pignus Digest. de regul. iur. Buratt. decif. 690. numero 5. atque incompatible esset, quod quis remaneat dominus bonorum, & in illis habeat hypothecam, ac agere possit hypothecaria, vt tradit Altogr. consil. 9. numero 72. Propterea licitum est fratribus de Toffetis agere contra dicta loca generaliter obligata, ex quo creditor, ex multis bonis sibi hypothecatis, eligere potest, in quibus creditum suum consequi velit, lege Moschis, ff. de iur. fisci. leg. Creditor Digest. de distract. pign. & tradit Couar. var. resol. lib. 3. cap. 7. num. 7.

Nec fratribus de Toffetis aduersatur præscriptio allegata, quia non intercessit spatium temporis præscriptionis Iuris Communis. vel statutarie idoneum; animaduertendo, quod Instrumentum celebratum fuit anno 1629. solutio verò promissa fuerit infra quinquennium incipiendum ab anno 1631. Ultra quod excomputari debet tempus, quo iidem Toffetti extiterunt in pupillari ætate, cum contra pupillos non currat præscriptio, leg. sicut C. de præscript. 30. vel 40. annor. Gratian. discip. 403. n. 22. Caualer. decif. 346. n. 5.

16 Demum pro parte Pallauicini dicebatur, quod saltem ex æquitate compelli debeant Toffetti ad excussionem dd. bonorum Cremæ, ex quo ipsi Pallauicino impossibile est de illis satisfieri, stante statuto Cremensi prohibente adiudicationem bonorum forensibus; sed responsum fuit, quod licet prædictum statutum prohibeat, bona adiudicari forensibus, non tamen prohibet, quin ad illorum instantiam possint vendi Ciuibus, & ex eorum pretio sibi satisfieri, vt bene declarat huiusmodi statuta Claud. Bertazol. in addit. ad consil. crimin. 399. vers. & licet ex statuto.

Et ita vtraque, &c.

Ista decisio refertur ad cap. 15. partis Prime Tractatus de Præuentione Iudic. Et ad cap. 31. num. 22. eiusdem partis.

C A P V T, S E V

R E S O L V T I O V.

In Causa Bononienſi fideicommiſſi de Rubeis, Coram Reuerendiſſimo D. Du Nozet, Decano.

Mercurij 11. Martij 2648.

A R G V M E N T V M.

Non est locus facultatibus Auditoris Camerae, quando instrumentum cuius vigore agitur, non continet aliquam obligationem Cameralem, vel Guarentigiam, aliamve formam, vel pactum simile, & vtrum sufficiat pactum precarij ad concedendam viam executiuam, & quomodo. Et quando statutum viget in aliqua Ciuitate, vt instrumenta publica mandentur executioni, non potest coram Auditore Camerae executiuè procedi, nisi tamen instrumentum tale sit, vt paratam habeat executionem in aliis tribunalibus Vrbs: & quæ requirantur vt instrumentum dici possit Guarentigiatum.

S V M M A R I A.

- 1 Promittens aliquem liberare à molestiis, conueniri potest, si agatur pro immiſſione in poſſeſſionem prædij cuius promiſſio facta fuit.
- 2 Ex quibus probetur adiſio hereditatis.
- 3 Iura omnia tam actiua quam paſſiua tranſeunt in heredes.
- 4 Heres conuenitur à creditoribus hereditariis ex eadem obligatione qua defunctus conueniri poterat.
- 5 Heres allegans ſe feciſſe inuentarium quando poſſit teneri de proprio.
- 6 Auditor Camera non potest procedere executiuè, niſi adſit in ſtrumento obligatio Cameralis, vel guarentigia.
- 7 Precarium in ſtrumento appoſitum eſt executiuum tantum per viam immiſſionis, non autem per viam actionis perſonalis.
- 8 Iudicium executiuum, & poſſeſſorium ſummarium valde inter ſe differunt.
- 9 Statuta amittunt vires extra territorium ſtatuentium.
- 10 Auditor Camera procedit executiuè, quando eodem modo procedi potest in aliis tribunalibus Vrbs non autem in exteris.
- 11 Explicantur quadam deciſiones Rota concedentes viam executiuam Auditori Camera, pro ſtrumentis extra ſtatum Eccleſiaſticorum celebratis.
- 12 Quæ ſint neceſſaria ad hoc vt ſtrumentum dicatur guarentigiatum.

Ost ſententiam ab R.P.D. meo Corrado latam ad fauorem Iacobi de Rubeis, ſuper immiſſione in poſſeſſionem prædij, di Belvedere, exiſtentis in ſuburbis